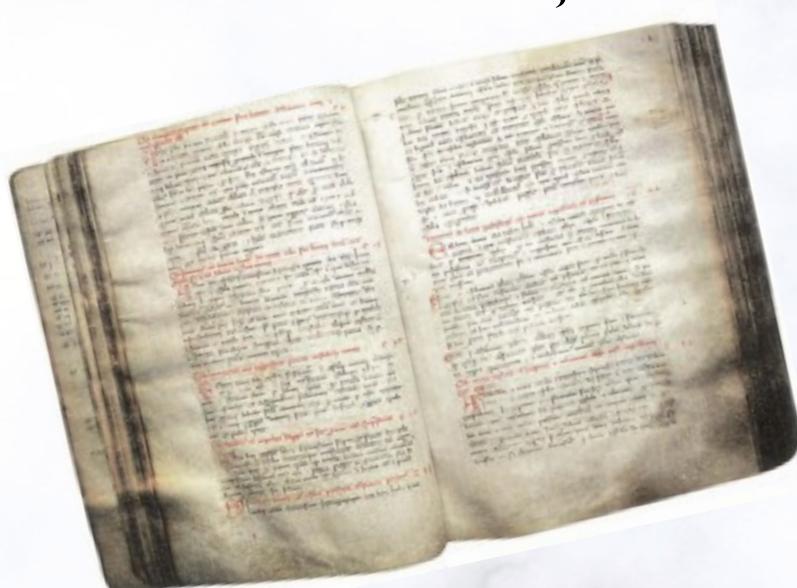

KARANTENA U DUBROVNIKU

"*Veniens de locis pestiferis non intret Ragusium vel districtum.*"

(Tko dolazi iz okuženih krajeva, neka ne stupi u Dubrovnik niti na njegovo područje), odlučilo je Veliko vijeće 27. srpnja 1377. godine te ovom Odlukom započinje borba protiv zaraze u Dubrovačkoj Republici.

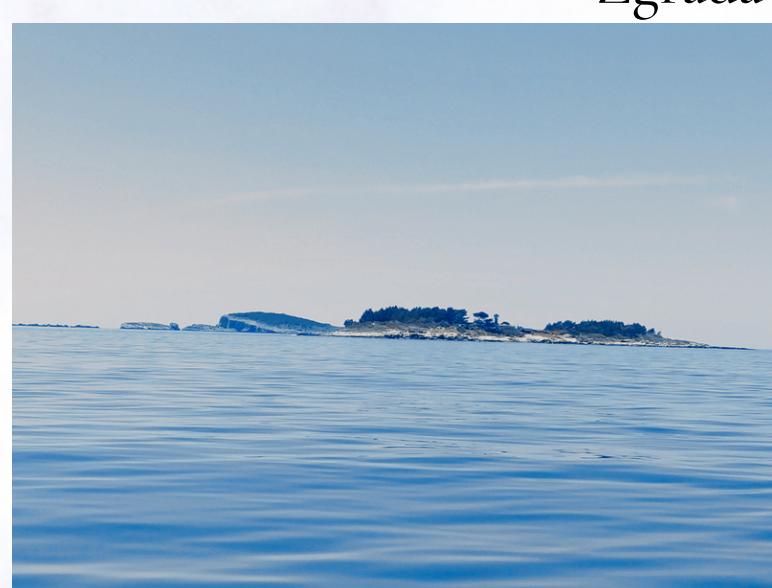

Za vrijeme epidemije zdravstveni ured je zaposlio svećenika i po dva kacamorta koji su provodili protuepidemijske mjere. Bilježili su svakog oboljelog te kada je obolio i u kojoj je kući živio.

Osobe koje dolaze iz kužnih krajeva morale su provesti 30 dana u karanteni ili „trentini“. Kasnije se izolacija produljuje na 40 dana i dobiva naziv karantena.

Zgrada u kojoj se provodila izolacija zvala se lazaret.

Prve dubrovačke karantene bili su otocići Mrkan, Supetar i Bobara ispred Cavtata. Sve do tridesetih godina XV. stoljeća, ovi otoci su bili najčešće karantene Dubrovačke Republike.

Dubrovački Senat je 1590. godine odlučio sagraditi veliki lazaret na Pločama, u neposrednoj blizini gradskih zidina. Lazaret se sastojao od osam zgrada za stanovanje i pet velikih odvojenih dvorišta. Svako je dvorište imalo poseban ulaz osiguran rešetkama i bravama. Od 1979. godine Lazareti su pod zaštitom UNESCO – a te se u ladanama održavaju različite društvene i kulturne manifestacije.

Više od 600 godina Dubrovčani su se borili protiv mnogih zaraza i uspješno im odolijevali do danas. Sada je pred njima nova borba, a nekadašnje kacamorte su zamijenili današnji liječnici epidemiolozi, tadašnju zaštitnu odjeću su zamijenila suvremena zaštitna odijela, a trošne daščare i kamena zdanja su zamijenile suvremene bolnice. Ali, osnova borbe protiv zaraze je ostala ista - higijena, distanca i izolacija

1534. godine započeta je gradnja lazareta na otoku Lokrumu (s jugoistočne strane grada). Nikada nije dovršen jer su Dubrovčani naknadno uvidjeli kako bi on mogao poslužiti neprijatelju kao uporište protiv grada.